

ΓΝΩΜΗ
ΤΗΣ Ο.Κ.Ε.
ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ
«ΕΚΔΗΜΟΚΡΑΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ – ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ
ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ –
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΔΙΚΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Η Ο.Κ.Ε. μετά από την αποστολή στις 18/3/2015 από τον Αναπληρωτή Υπουργό Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης του νομοσχεδίου με θέμα : **«Εκδημοκρατισμός της διοίκησης – Καταπολέμηση Γραφειοκρατίας και Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση – Αποκατάσταση Αδικιών και άλλες διατάξεις»**, αποφάσισε να γνωμοδοτήσει επί του παραπάνω Σχ/Ν.

Η Εκτελεστική Επιτροπή της Ο.Κ.Ε. συνέστησε Επιτροπή Εργασίας αποτελούμενη από τους **κ.κ. Ηλία Ηλιόπουλο, Γεώργιο Τσατήρη, Κωνσταντίνο Τσικρικά και την κα Σοφία Δροσοπούλου.**

Ως πρόεδρος της Επιτροπής Εργασίας ορίστηκε ο **κ. Η. Ηλιόπουλος, Αντιπρόεδρος της Ο.Κ.Ε.** Στις εργασίες της Επιτροπής Εργασίας μετείχαν ως εμπειρογνώμονες **η κα Μαρία Τσίπρα - Νομικός και οι κ.κ. Σταύρος Κατσίγιαννης - Πολιτικός Επιστήμων και Θεόδωρος Τσέκος - Επίκουρος Καθηγητής Δημόσιας Διοίκησης, ΤΕΙ Πελοποννήσου.** Από πλευράς Ο.Κ.Ε. συμμετείχε και είχε τον επιστημονικό συντονισμό η **κα Μαρία Ιωαννίδου,** επιστημονική συνεργάτης της Ο.Κ.Ε.

Η Επιτροπή Εργασίας ολοκλήρωσε τις εργασίες της σε τρεις (3) συνεδριάσεις ενώ η Εκτελεστική Επιτροπή διαμόρφωσε την εισήγησή της προς την Ολομέλεια στη συνεδρίασή της στις 2 Απριλίου 2015.

Η Ολομέλεια της Ο.Κ.Ε., αφού ολοκλήρωσε τη συζήτηση για το θέμα στη συνεδρίαση της 12^{ης} Μαΐου 2015, διατύπωσε την υπ' αριθ. 305 Γνώμη της.

A. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

Το υπό αξιολόγηση σχέδιο νόμου περιλαμβάνει **32 Άρθρα** διαρθρωμένα σε **4 Μέρη**.

Το **Μέρος Α (Άρθρα 1-12)** περιλαμβάνει ρυθμίσεις για τον εκδημοκρατισμό και τον εξορθολογισμό της διοίκησης.

Ειδικότερα, το **Κεφάλαιο Α-1 (Άρθρα 1-2)** ρυθμίζει θέματα πολιτικής επιστράτευσης και επίταξης προσωπικών υπηρεσιών και προβλέπει τη συμμετοχή της κοινωνίας στην διαδικασία στελέχωσης του ΑΣΕΠ και του Συνηγόρου του Πολίτη.

Το **Κεφάλαιο Α-2 (Άρθρα 3-8)** επανακαθορίζει το νομοθετικό πλαίσιο για τις συλλογικές διαπραγματεύσεις στη Δημόσια Διοίκηση.

Το **Κεφάλαιο Α-3 (Άρθρα 9-12)** περιλαμβάνει διατάξεις για τον εξορθολογισμό του πειθαρχικού δικαίου. Με το **Άρθρο 9** ρυθμίζονται θέματα αυτοδίκαιης και δυνητικής αργίας. Ειδικότερα, καταργούνται διατάξεις πολυάριθμων νομοθετημάτων, οι οποίες εισήχθησαν από το 2012 και μετά, ούτως ώστε να αποκατασταθεί το τεκμήριο της αθωότητας στην πειθαρχική διαδικασία και αντικαθίστανται τα άρθρα που διέπουν το νομικό καθεστώς της δυνητικής αργίας και της αναστολής άσκησης καθηκόντων, με επαναφορά του προϊσχύοντος του 2012 νομικού καθεστώτος, με την αναγκαία προσαρμογή του στις ισχύουσες διαδικαστικές διατάξεις.

Με το **Άρθρο 10** προβλέπεται πλέον η επιβολή της ποινής της οριστικής μόνο στα περιοριστικώς αναφερόμενα σοβαρά πειθαρχικά παραπτώματα. Επίσης προβλέπεται ότι σε καμιά περίπτωση δεν συνιστά ανάρμοστη συμπεριφορά κατά την έννοια του άρθρου 107 του ως άνω νόμου η άσκηση συνδικαλιστικής, πολιτικής ή κοινωνικής δράσης.

Με το **Άρθρο 11** τροποποιούνται οι διατάξεις περί συγκρότησης των πειθαρχικών συμβουλίων. Συγκεκριμένα, προστίθενται ως μέλη του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου οι εκπρόσωποι της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. με τους αναπληρωτές τους και τα πρωτοβάθμια πειθαρχικά συμβούλια καθίστανται πενταμελή με την προσθήκη, ως μελών τους, αιρετών εκπροσώπων των υπαλλήλων, με τους αναπληρωτές.

Με τις διατάξεις του **Άρθρου 12** καταργείται η πειθαρχική αρμοδιότητα του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης.

Το **Μέρος Β (Άρθρα 13-19)** περιλαμβάνει ρυθμίσεις για τα εξής θέματα: Δικαιώματα πολιτών-Καταπολέμηση Γραφειοκρατίας-Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση.

Το **Άρθρο 13** επεκτείνει διατάξεις του ν. 2690/99 για θέματα δικαιωμάτων και υποχρεώσεων στις σχέσεις Κράτους -Πολίτη και στα Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου που ανήκουν στο κράτος ή επιχορηγούνται τακτικώς, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις από κρατικούς πόρους κατά 50% τουλάχιστον του ετήσιου προϋπολογισμού τους, στα Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου και τις Δημόσιες Επιχειρήσεις και Οργανισμούς (ΔΕΚΟ) του Κεφαλαίου Α΄ του Ν. 3429/2005, καθώς και στα νομικά πρόσωπα και τις επιχειρήσεις των Ο.Τ.Α., εντός ή εκτός της Γενικής Κυβέρνησης.

Το **Άρθρο 14** απλουστεύει και επιταχύνει τις διαδικασίες προσλήψεων εποχικού προσωπικού και συμβάσεων μίσθωσης έργου.

Το **Άρθρο 15** προβλέπει τη μετατροπή των θέσεων στις οποίες υπηρετεί προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, σε θέσεις μονίμων δημοσίων υπαλλήλων, καθώς οι ήδη υφιστάμενες ρυθμίσεις που διέπουν τα θέματα υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων με σχέση εργασίας ΙΔΑΧ προσεγγίζουν αυτές για τους μονίμους δημοσίους υπαλλήλους, ιδίως σε ό,τι αφορά το βαθμολόγιο, το μισθολόγιο και τις επιλογές προϊσταμένων οργανικών μονάδων.

Με το **Άρθρο 16** του νομοσχεδίου ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν στην ηλεκτρονική ταυτοποίηση πολιτών. Συγκεκριμένα παρέχεται η αναγκαία τεχνική διαλειτουργικότητα της υπηρεσίας ηλεκτρονικής διακυβέρνησης που προβλέπεται στο ν. 3979/2011 με συστήματα φορέων του δημοσίου ή και του ιδιωτικού τομέα, διαμέσου αμοιβαίως αναγνωρισμένων μέσων ηλεκτρονικής ταυτοποίησης, που σχετίζονται με βασικά μητρώα, όπως ιδίως α) το μητρώο ταυτοτήτων, β) το μητρώο κοινωνικής ασφάλισης, γ) το φορολογικό μητρώο και δ) το δημοτολόγιο, παρέχοντας κοινή βάση για ασφαλείς ηλεκτρονικές αλληλεπιδράσεις μεταξύ πολιτών, επιχειρήσεων και δημοσίων αρχών. Οι φορείς που εκδίδουν διαπιστευτήρια και επιβεβαιώνουν την ταυτότητα των χρηστών για λογαριασμό άλλων φορέων θα πρέπει να πληρούν συγκριμένες προδιαγραφές, οι οποίες προβλέπονται στους ισχύοντες ευρωπαϊκούς κανονισμούς.

Επίσης τίθεται σε πιλοτική – αρχικά - εφαρμογή η Κάρτα Πολίτη που θα περιλαμβάνει βασικά μητρώα, δηλ. βασικά στοιχεία, πχ. ΑΦΜ, ΑΜΚΑ, ως αναγνωριστικά για την επιβεβαίωση της ταυτότητας του κατόχου της. Με την εν λόγω πιλοτική εφαρμογή η κάρτα πολίτη αποτελεί πλέον την ηλεκτρονική ταυτότητα των δικαιούχων επιδότησης σίτισης κατά τα προβλεπόμενα στην παρ. 3 του άρθρου 3 του νόμου για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης.

Το **Άρθρο 17** προβλέπει την παροχή προηγμένων ηλεκτρονικών υπηρεσιών στους συναλλασσόμενους με το ΑΣΕΠ.

Το **Άρθρο 18** επανακαθορίζει το μέτρο αυτεπάγγελτης αναζήτησης από την αρμόδια υπηρεσία για την έκδοση της τελικής πράξης, για τα δικαιολογητικά ή πιστοποιητικά που εκδίδονται από το δημόσιο, τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και των οποίων η έκδοσή δεν προϋποθέτει τη σύμπραξη του διοικουμένου. Η αυτεπάγγελτη αναζήτηση πραγματοποιείται με οποιονδήποτε πρόσφορο τρόπο για όλα τα δικαιολογητικά ή πιστοποιητικά που απαιτούνται για τη διεκπεραίωση υπόθεσης, και όχι μόνο μέσω της τηλεομοιοτυπίας και για συγκεκριμένα δικαιολογητικά, σύμφωνα με τις υφιστάμενες ρυθμίσεις. Με τις προτεινόμενες διατάξεις, δεν απαιτείται σχετική εξουσιοδότηση διότι αφενός τεκμαίρεται ότι παρέχεται από τον ενδιαφερόμενο, με την κατάθεση της αίτησής του και αφετέρου υφίσταται η δυνατότητα συνυποβολής των δικαιολογητικών με την κατάθεση της αίτησης από τον αιτούντα.

Οι διατάξεις του **Άρθρου 19** διασφαλίζουν την ηλεκτρονική διακίνηση των εγγράφων του δημόσιου τομέα ως οφειλόμενη ενέργεια της Διοίκησης, με την επιφύλαξη των διατάξεων για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Το **Μέρος Γ (Άρθρα 20-26)** περιλαμβάνει ρυθμίσεις για την αποκατάσταση αδικιών, την επαναφορά προσωπικού και την κινητικότητα. Στο **Άρθρο 20** καθορίζεται το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του Μέρους Γ και διευκρινίζεται ότι στις διατάξεις δεν εμπίπτουν υπάλληλοι, των οποίων η υπαλληλική σχέση λύθηκε κατόπιν υποβολής αίτησης παραίτησης και υποβολής αίτησης για συνταξιοδότηση.

Το **Άρθρο 21** καθορίζει τη διαδικασία πλήρωσης θέσεων με κινητικότητα και με τις διατάξεις του **Άρθρου 22** συστήνονται στο Υπουργείο Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης δύο Τριμελείς Επιτροπές με αρμοδιότητα την

επεξεργασία των αιτημάτων των φορέων σχετικά με τις ανάγκες τους σε προσωπικό, τη μοριοδότηση των υπαλλήλων που έχουν αιτηθεί συμμετοχή στη διαδικασία πλήρωσης των εν λόγω θέσεων, την έκδοση προσωρινών και οριστικών πινάκων κατάταξης και διάθεσης και την εξέταση των ενστάσεων που έχουν υποβληθεί.

Με τις διατάξεις του **Άρθρου 23** ρυθμίζεται η επαναφορά του προσωπικού κατά περίπτωση (προσωπικό της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που εξαιρέθηκε ή μετατάχθηκε βάσει οριστικών πινάκων, υπάλληλοι που περιλαμβάνονται σε προσωρινούς ή τελικούς πίνακες των Ανακοινώσεων του τέως Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, υπάλληλοι οι οποίοι δεν περιλαμβάνονται στους οριστικούς πίνακες διάθεσης της Πρόσκλησης του άρθρου 21 του παρόντος ή που δεν συμμετείχαν σε αυτή). Το προσωπικό αυτό επανέρχεται κατόπιν αίτησής του στο Υπουργείο που υπαγόταν οργανικά ή στο νομικό πρόσωπο εποπτείας του σε συνιστώμενες προσωποπαγείς θέσεις με πράξη του οικείου Υπουργού.

Με τις διατάξεις του **Άρθρου 24** επανασυστήνονται οι ειδικότητες και κλάδοι του προσωπικού της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, του προσωπικού των Πανεπιστημίων και των Σχολικών Φυλάκων και οι θέσεις κατηγορίας ΥΕ, στις οποίες έχουν τοποθετηθεί υπάλληλοι της ειδικότητας των Σχολικών Φυλάκων κλάδου ΔΕ, δυνάμει οριστικών πινάκων, μετατρέπονται αυτοδίκαια σε προσωποπαγείς θέσεις κλάδου ΔΕ της ίδιας ειδικότητας.

Με τις διατάξεις του **Άρθρου 25** καταργούνται στην Ελληνική Αστυνομία οι θέσεις των πρώην δημοτικών αστυνομικών και επανασυστήνονται αυτοδικαίως, κατόπιν αιτήσεως τους, αντίστοιχες θέσεις και κλάδοι ΠΕ Δημοτικής Αστυνομίας, ΤΕ Δημοτικής Αστυνομίας, ΔΕ Δημοτικής Αστυνομίας και ΥΕ Δημοτικής Αστυνομίας που είχαν καταργηθεί με το άρθρο 81 του ν.4172/2013.

Το **Άρθρο 26** προβλέπει τον διορισμό των επιτυχόντων ΑΣΕΠ, προκειμένου να καλυφθούν οι άμεσες λειτουργικές ανάγκες σε προσωπικό, χωρίς να απαιτείται η εκ νέου εκκίνηση των χρονοβόρων διαδικασιών πρόσληψης που επιφέρουν πρόσθετη οικονομική επιβάρυνση και να υλοποιηθεί σταδιακά μέχρι την 31η -12- 2016 ο διορισμός και η αξιοποίηση σε υπηρεσίες αιχμής όλων των επιτυχόντων που περιλαμβάνονται σε πίνακες οριστικών αποτελεσμάτων του ΑΣΕΠ και των φορέων, που λόγω των περιοριστικών μέτρων δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί.

Το **Μέρος Δ (Άρθρα 27-32)** περιλαμβάνει άλλες ρυθμίσεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης. Ειδικότερα, το **Άρθρο 27** αφορά στο θέμα της εκποίησης αυτοκινήτων του δημοσίου, το **Άρθρο 28** σε θέματα του ΕΚΔΑΑ και το **Άρθρο 29** σε θέματα του Εθνικού Τυπογραφείου. Το **Άρθρο 30** προβλέπει τις αποσπάσεις διακριθέντων αθλητών στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού (Γ.Γ.Α.) είτε σε εποπτευόμενους από αυτήν φορείς καθώς και σε έτερους φορείς ή Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ή Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου, που εκπονούν προγράμματα σχετικά με τη διάδοση του Ολυμπισμού, των Ολυμπιακών αξιών, ή της Εκεχειρίας, όπως επίσης και σε άλλα προγράμματα ή δράσεις σχετικές με τον αθλητισμό (και την κοινωνική προσφορά του εν γένει. Το **Άρθρο 31** περιλαμβάνει άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, και τέλος, το **Άρθρο 32** ορίζει την ισχύ των νέων διατάξεων από τη δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν υφίσταται διαφορετική πρόβλεψη σε ειδικότερες διατάξεις του.

B. ΓΕΝΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

Το υπό συζήτηση Σχ/Ν περιλαμβάνει τέσσερα διακριτά Κεφάλαια με ρυθμίσεις αναφορικά με τα εξής θέματα: α) εκδημοκρατισμός των σχέσεων κράτους και κοινωνίας, β) δικαιώματα πολιτών-καταπολέμηση γραφειοκρατίας-ηλεκτρονική διακυβέρνηση, γ) αποκατάσταση αδικιών-επιαναφορά προσωπικού-κινητικότητα και δ) άλλες ρυθμίσεις αρμοδιότητας Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης.

Η Ο.Κ.Ε. τονίζει ότι το σχέδιο νόμου κινείται στην ορθή κατεύθυνση με τις επιμέρους παρατηρήσεις που θα γίνουν κατωτέρω. Πριν όμως προχωρήσει σε αξιολόγηση του σχ/ν, η Ο.Κ.Ε. πρέπει να τονίσει ότι οι εισαγόμενες βάσει του παρόντος νομοσχεδίου διατάξεις έρχονται σε αντίθεση με τις διατάξεις του νόμου 4172/2013, του ν. 4024/2011 και λοιπές δεσμεύσεις στο πλαίσιο των Προγραμμάτων Δημοσιονομικής Προσαρμογής, που έχουν αναληφθεί έναντι των δανειστών της χώρας. **Ορθό, συνεπώς, θα ήταν τόσο νομοτυπικά όσο και ουσιαστικά να υπάρξει ρητή πρόνοια ούτως ώστε να μην υπάρχουν αντιφατικές ρυθμίσεις, ιδιαιτέρως ενόψει του γεγονότος, ότι το παρόν νομοσχέδιο αποσκοπεί στην αποκατάσταση αδικιών του παρελθόντος.**

Πρέπει δε να τονιστεί, ότι δεδομένης της ασάφειας, που υφίσταται ακόμα αναφορικά με την πορεία των μέτρων, που προτίθεται να λάβει η Κυβέρνηση και τα οποία ακόμα τελούν υπό διαπραγμάτευση με τους πιστωτές, η νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου ενδεχομένως να χρειαστεί περαιτέρω παρεμβάσεις, όταν τα μέτρα οριστικοποιηθούν.

1. Εκδημοκρατισμός των σχέσεων κράτους και κοινωνίας

Το Σχ/Ν καταργεί την πολιτική επιστράτευση και την επίταξη προσωπικών υπηρεσιών ως μέσα αντιμετώπισης της απεργίας. Είναι γεγονός ότι επί σειρά ετών και ιδιαίτερα από το 2010, το μέτρο της επίταξης χρησιμοποιήθηκε κατά κόρον. Καθώς πρόκειται για έναν θεσμό που προβλέφθηκε από τον συντακτικό νομοθέτη ως περιορισμός στην απαγόρευση αναγκαστικής εργασίας προς χάριν του κοινωνικού συνόλου και της ίδιας της χώρας, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, πολέμου ή φυσικών καταστροφών, η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι δεν πρέπει να γίνεται κατάχρηση του και να μεταβάλλεται σε έμμεσο τρόπο για την διακοπή απεργιακών κινητοποιήσεων.

Η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι η αποσύνδεση της επιτάξεως από την απεργία κινείται σε θετική κατεύθυνση. Παρ' ότι δε δεν μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο νομοσχεδίου της Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης, το δικαίωμα στην απεργία των δημοσίων υπαλλήλων, θα τύχει καλύτερης διασφάλισης, μέσω και του σαφούς προσδιορισμού των όρων άσκησης του, πράγμα, που θα αποτρέψει φαινόμενα συστηματικής κήρυξης απεργιακών κινητοποιήσεων ως παρανόμων και καταχρηστικών.

Επομένως, με τη νέα ρύθμιση αίρεται μια μορφή ανισορροπίας στις εργασιακές σχέσεις μεταξύ του δημοσίου ως εργοδότη και των δημοσίων υπαλλήλων ως εργαζομένων και αποκαθίσταται η δυνατότητα ανεμπόδιστης προσφυγής στο δικαίωμα της απεργίας. Επιπλέον, η πρόβλεψη, στο ίδιο άρθρο, πως το μέτρο μπορεί να επιβληθεί σε περίπτωση ανάγκης που θέτει σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία διασφαλίζει το δημόσιο συμφέρον.

2. Συλλογικές διαπραγματεύσεις στο δημόσιο

Το παρόν σχ/ν αναμορφώνει τις διατάξεις, που αφορούν στις συλλογικές διαπραγματεύσεις στο Δημόσιο, πράγμα, που αποτέλεσε μάλιστα πάγιο αίτημα των συνδικαλιστικών οργανώσεων του Δημοσίου. Κατ' αρχήν θα πρέπει κανείς να παρατηρήσει, ότι το βασικό πρόβλημα, που πάντοτε ευθύνονταν για την περιορισμένη αξιοποίηση του θεσμού στο χώρο του Δημοσίου ήταν η έλλειψη δεσμευτικότητας των συλλογικών συμβάσεων και των συλλογικών συμφωνιών, καθώς και η αδυναμία δεσμευτικής επίλυσης της διαφοράς, όταν οι διαπραγματεύσεις έφταναν σε αδιέξοδο. Τα δύο αυτά ζητήματα, δεν βρίσκουν την απάντησή τους στο παρόν νομοσχέδιο, το οποίο ωστόσο, πρέπει να τονιστεί, ότι κινείται στην ορθή κατεύθυνση. Έτσι, το κεντρικότερο ζήτημα, μίας συλλογικής διαπραγματεύσεως, ήτοι οι αποδοχές των εργαζομένων καταλείπεται διαπραγματευτικά στην κατάρτιση γενικής συλλογικής σύμβασης, που βεβαίως δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής εάν δεν κυρωθεί με νόμο. Στο σημείο αυτό αξίζει να θυμηθεί κανείς τον θεσμό των συλλογικών συμφωνιών, οι οποίες πολλάκις είχαν καταρτισθεί στο παρελθόν αλλά τις περισσότερες φορές δεν ετύγχαναν κυρώσεως. Και προφανώς κανείς δεν θα αμφισβητήσει, ότι βάσει του Συντάγματος μισθός δεν μπορεί να χορηγηθεί χωρίς την

ύπαρξη νόμου αλλά στην πραγματικότητα το εγγενές πρόβλημα των συλλογικών συμβάσεων στο δημόσιο φαίνεται να παραμένει.

Αποτελεί θετική εξέλιξη για την εμπέδωση και διεύρυνση των εργασιακών δικαιωμάτων στην Δημόσια Διοίκηση η εξάλειψη των περιορισμών του νόμου 2738/99 και η συμπερίληψη, δια του άρθρου 4, των όρων αμοιβής, στα υπό διαπραγμάτευση αντικείμενα.

Επιπρόσθετα, παρά το γεγονός, ότι οι διατάξεις των παρόντων άρθρων κινούνται στην ορθή κατεύθυνση αναβιώνοντας έναν θεσμό, που είχε πραγματικά περιορισμένη πρακτική εφαρμογή, στην πραγματικότητα φέρονται να στερούνται αποτελεσματικότητας στα κάτωθι σημεία: (α) απαιτείται κύρωση με νόμο για την ενεργοποίηση των γενικών συλλογικών συμβάσεων, η οποία δεν είναι υποχρεωτική για τον νομοθέτη (β) δεν προβλέπεται διαιτησία στις συλλογικές διαφορές, που ανακύπτουν με αποτέλεσμα σε περίπτωση, που οι διαπραγματεύσεις ναυαγήσουν να μην υφίσταται επίπεδο υποχρεωτικότητας και (γ) η αθρόα παραπομπή σε διατάξεις του ν.1876/1990 χρήζει διευκρινήσεων λαμβανομένου υπόψιν του γεγονότος, ότι αυτός αφορά στον ιδιωτικό τομέα και ενδέχεται να εμφανιστούν δυσλειτουργίες στην πράξη. Σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει να διευκρινιστεί πλήρως η σχέση μεταξύ των γενικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας και των διατάξεων του Ενιαίου Μισθολογίου (ν.4024/2011) ενώ από την άλλη πλευρά θα πρέπει κανείς να παρατηρήσει, ότι ειδικά για το προσωπικό με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, το οποίο μονιμοποιείται το επίπεδο αλλά και η αποτελεσματικότητα της διαπραγμάτευσης μειώνεται, αφού ενώ μέχρι σήμερα ακόμα και τα πρωτοβάθμια σωματεία μπορούσαν να καταρτίζουν συλλογικές συμβάσεις εργασίας, διέπυσε τους όρους αμοιβής και τις συνθήκες απασχόλησης των ιδιωτικού δικαίου εργαζομένων, άμεσα εκτελεστές, πλέον τους αφαιρείται το δικαίωμα κατάρτισης τέτοιων συλλογικών συμβάσεων ενώ παράλληλα, οι γενικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας πρέπει να κυρωθούν με νόμο προκειμένου να εφαρμοστούν.

Τέλος πρέπει να σημειωθεί, ότι αν και εισάγεται νέο θεσμικό πλαίσιο συλλογικών διαπραγματεύσεων στο Δημόσιο, στην πραγματικότητα οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας στο Δημόσιο μέσω των διατάξεων του ν. 3845/2010 και άλλων μνημονιακών διατάξεων έχουν καταστεί ανενεργές, χωρίς το παρόν νομοσχέδιο να «ξεπαγώνει» την συλλογική διαπραγμάτευση τουλάχιστον σε επίπεδο μισθολογίου.

Θα πρέπει ωστόσο να καταστεί σαφές το κατά πόσον η γενική διατύπωση «διαπραγματεύονται για τους όρους και τις συνθήκες αμοιβής και απασχόλησης των υπαλλήλων», πέραν των μισθών που ρητά συμπεριλαμβάνονται στην νέα διάταξη, καλύπτει ή όχι και τις λοιπές εξαιρέσεις που εισήγαγε το άρθρο 13 του ν. 2738/99 στα αντικείμενα των συλλογικών συμβάσεων υπάγοντάς τα σε συλλογικές συμφωνίες όπως τα ζητήματα σύστασης οργανικών θέσεων, προσόντων, τρόπου διορισμού κ.λπ.

3. Εξορθολογισμός του πειθαρχικού δικαίου

Η αποκατάσταση του τεκμηρίου αθωότητας στην πειθαρχική διαδικασία αντιμετωπίζει σε ορθή κατεύθυνση το θέμα της αυτοδίκαιης αργίας, ένα ζήτημα σοβαρό, τόσο από δεοντολογικής πλευράς όσο και από πλευράς πρακτικών επιπτώσεων στην λειτουργία των υπηρεσιών .

Η προτεινόμενη διάταξη επαναφέρει το τεκμήριο αθωότητας στα ζητήματα της δυνητικής αργίας και καταργεί τις διατάξεις των Ν. 4057/2012 και Ν. 4093/2012 με τις οποίες τροποποιούνταν επί το αυστηρότερο το διοικητικό μέτρο της αυτοδίκαιης αργίας, σε βαθμό τέτοιο που παρεμπόδιζε τον διωκόμενο υπάλληλο από το να ασκήσει το Συνταγματικό του δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης ενώπιον του αρμόδιου πειθαρχικού οργάνου.

Οι μεταβολές αυτές συνιστούν **αποκατάσταση όχι μόνο της κανονιστικής δεοντολογίας αλλά και της λειτουργικής ευρυθμίας των υπηρεσιών**. Και τούτο διότι ο πέλεκυς της αυτόματης και υποχρεωτικής για το προϊστάμενο όργανο θέσης σε αργία εγκαλούμενου υπαλλήλου **δημιουργούσε στο προσωπικό αυξημένη επιφυλακτικότητα και αποχή από κάθε υπηρεσιακή πρωτοβουλία** που θα μπορούσε να αποτελέσει αιτία προστριβών, καταγγελιών και αυτοδίκαιης απομάκρυνσης του από τα καθήκοντά του, αλλά και σημαντικών επιπτώσεων στις αποδοχές του και μάλιστα για παραπτώματα των οποίων τελικά η διάπραξη δεν θα αποδεικνύονταν και για καταγγελίες που θα κατέπιπταν.

Ιδιαίτερος θετικό στοιχείο αποτελεί και το ότι παύει πλέον να θεωρείται ως πειθαρχικό παράπτωμα που επισύρει την πειθαρχική ποινή της υποχρεωτικής και αυτοδίκαιης αργίας η «αναξιοπρεπής ή ανάρμοστη ή ανάξια για υπάλληλο συμπεριφορά εντός ή εκτός της Υπηρεσίας». Πρόκειται περί **παραπτώματος εκ**

φύσεως αόριστου και η ασαφούς η θεμελίωση του οποίου απαιτεί επισταμένη διερεύνηση και τεκμηρίωση. Άρα η επίκλησή του ως βάση επιβολής ενός διοικητικού μέτρου, και μάλιστα ιδιαιτέρως αυστηρού όπως η αυτοδίκαιη αργία που κινείται στα όρια της πειθαρχικής ποινής, παρείχε ευρύτατα περιθώρια διακριτικής ευχέρειας και παρερμηνειών, και **δημιουργούσε κινδύνους παραβίασης ενός βασικού δικαιώματος όπως το τεκμήριο της αθωότητας.**

Επιπλέον, η επαναφορά των οριζομένων από το τριτοβάθμια συνδικαλιστικό όργανο μελών του δευτεροβάθμιου καθώς και των αιρετών μελών των πρωτοβάθμιων Πειθαρχικών μπορεί να συμβάλει στην καλύτερη λειτουργία τους, στην προοπτική αλλά και υπό την προϋπόθεση **πάντοτε της αντικειμενικότερης και πληρέστερης κατανόησης των πραγματικών περιστατικών και συνθηκών και της διασφάλισης της αναλογικότητας μεταξύ παραπτώματων και ποινών.**

Τέλος οι διατάξεις που προσθέτουν στην απαρίθμηση των πειθαρχικών παραπτώματων του Υπαλληλικού Κώδικα *«την αδικαιολόγητη μη εξυπηρέτηση των πολιτών και τη μη έγκαιρη διεκπεραίωση των υποθέσεών τους σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις»* καθώς και *«την άρνηση συνεργασίας με τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π.) και τη μη εφαρμογή των διατάξεων περί απλούστευσης των διαδικασιών και καταπολέμησης της γραφειοκρατίας»*, **μπορούν να συμβάλουν στην αντιμετώπιση της διοικητικής αναποτελεσματικότητας, ήτοι της εν ευρεία έννοια κακοδιοίκησης.**

4. Δικαιώματα πολιτών-Καταπολέμηση Γραφειοκρατίας-Ηλεκτρονική διακυβέρνηση

Με το άρθρο 13 «Επέκταση των δικαιωμάτων διοικουμένων και υπαλλήλων» προβλέπεται **η επέκταση των δικαιωμάτων των πολιτών**, όπως η προηγούμενη ακρόαση, το δικαίωμα να λαμβάνει γνώση διοικητικών εγγράφων, η δεσμευτική προθεσμία εξήντα (60) ημερών, η υποχρέωση αμερόληπτης κρίσης κλπ και στα κρατικά Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου, στα Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου και τις επιχειρήσεις των Ο.Τ.Α, τις Δημόσιες Επιχειρήσεις και Οργανισμούς (ΔΕΚΟ) καθώς και στα ΝΠΙΔ που επιχορηγούνται κατά 50% τουλάχιστον του ετήσιου προϋπολογισμού τους από κρατικούς πόρους. Η επέκταση αυτή θα συμβάλει **στην βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών στον ευρύτερο δημόσιο χώρο.**

Ιδιαίτερης σημασίας είναι **η ρητή επέκταση των βασικών αυτών δικαιωμάτων και στους υπαλλήλους των δημοσίων υπηρεσιών**, των ΟΤΑ και των λοιπών ΝΠΔΔ αναφορικά με αιτήσεις που υποβάλλουν προς τις υπηρεσίες τους για θέματα που αφορούν την υπηρεσιακή τους κατάσταση.

Με το άρθρο 14 «Απλούστευση και επιτάχυνση διαδικασιών προσλήψεων εποχικού προσωπικού και συμβάσεων μίσθωσης έργου» αντικαθίσταται ο εφ' άπαξ προσδιορισμός των εποχικών και λοιπών παροδικών αναγκών των υπηρεσιών από **ετήσιο προγραμματισμό** τόσο του είδους των αναγκών όσο και του αριθμού του προσωπικού που απαιτείται για την κάλυψή τους. Η μέθοδος αυτή **θα βελτιώσει την διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού** των εν λόγω κατηγοριών.

Το άρθρο 15 «Μετατροπή θέσεων προσωπικού ΙΔΑΧ σε θέσεις μονίμων υπαλλήλων» κινείται **σε ορθολογική κατεύθυνση** δεδομένου ότι με εξαίρεση κατηγορίες όπως π.χ. το ειδικό επιστημονικό προσωπικό, οι νομικοί συνεργάτες και οι δικηγόροι και οι δημοσιογράφοι που συνεχίζουν να εξαιρούνται **δεν υφίσταται κατ' αρχήν βάσιμη λειτουργική αιτιολογία για την πρόσληψη προσωπικού πλήρους απασχόλησης με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου**.

Ωστόσο η Ο.Κ.Ε. εκφράζει έντονο προβληματισμό για το ότι απλώς με κοινή απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης και του αρμόδιου Αναπληρωτή Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης δύνανται να εξαιρούνται από τη μετατροπή και άλλες ειδικότητες προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και ιδίως το να μετατρέπονται εξαιρεθείσες κατηγορίες. Η Ο.Κ.Ε. **είναι αντίθετη στη διάταξη αυτή** η οποία **αφήνει περιθώρια κατάχρησης και συνέχισης των πρακτικών πρόσληψης και στη συνέχεια μονιμοποίησης προσωπικού εκτός των διαδικασιών ΑΣΕΠ**.

Με τις ρυθμίσεις για την αυτεπάγγελτη αναζήτηση δικαιολογητικών, την ηλεκτρονική έκδοση πιστοποιητικών, την ηλεκτρονική διακίνηση εγγράφων δημοσίου και την ασφάλεια πληροφορικών συστημάτων δημοσίου» επιχειρείται η **διευκόλυνση των ψηφιακών συναλλαγών** με τις δημόσιες υπηρεσίες. Η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι οι ρυθμίσεις αυτές **επιλύουν επί μέρους διαδικαστικά προβλήματα**.

Χρειάζεται όμως να επισημανθεί ότι η κεντρική φιλοσοφία του υφισταμένου πλαισίου και εν πολλοίς και των νέων ρυθμίσεων βασίζεται **στη διακίνηση**

ψηφιακών εγγράφων και όχι στην διασύνδεση και την διαλειτουργικότητα βάσεων δεδομένων.

Η ΟΚΕ έχει επανειλημμένα τονίσει σε προηγούμενες Γνώμες της¹ ότι η γραφειοκρατία και η ελλιπής μηχανοργάνωση αποτελούν κορυφαία προβλήματα της δημόσιας διοίκησης τα οποία προκαλούν πρόσθετα βάρη στις συναλλαγές των πολιτών και των επιχειρήσεων με τις δημόσιες υπηρεσίες. Η ριζική επίλυση αυτού του προβλήματος μπορεί να επιτευχθεί μόνο **με τη διασφάλιση της διαλειτουργικότητας μεταξύ των δημοσίων υπηρεσιών.**

Για τον ολοκληρωμένο ωστόσο μετασχηματισμό και την μεγιστοποίηση της αποδοτικότητας του διοικητικού μας συστήματος θα πρέπει ο διαδικαστικός και λειτουργικός του ανασχεδιασμός να κινηθούν γενικότερα προς την κατεύθυνση της ψηφιακής διαλειτουργικότητας που βασίζεται στην αυτοματοποιημένη ψηφιακή διασταύρωση όλων των νομίμως προβλεπομένων στοιχείων και δεδομένων. Με την μέθοδο αυτή ο χρόνος και το κόστος των διοικητικών συναλλαγών ελαχιστοποιούνται έως και εξαλείφονται πλήρως ενώ τόσο οι συναλλασσόμενοι όσο και οι υπηρεσίες απαλλάσσονται από σημαντικό φόρτο.

5. Αποκατάσταση αδικιών-Επαναφορά προσωπικού-Κινητικότητα

Τα άρθρα 20-25 προβλέπουν την επαναφορά του προσωπικού που είχε απομακρυνθεί από την υπηρεσία λόγω ένταξης σε προγράμματα διαθεσιμότητας, εφεδρείας ή υπηρετούσε σε καταργηθέντα Ν.Π.

Η μείωση του ανθρώπινου δυναμικού των δημοσίων υπηρεσιών που έλαβε χώρα στα πλαίσια των δεσμεύσεων των Συμβάσεων Δανειακής Διευκόλυνσης **δεν υπάκουε σε λειτουργικές προτεραιότητες αλλά σε στενά δημοσιονομικές στοχεύσεις.** Πολύ γρήγορα άλλωστε κατέστη προφανές πως ούτως ή άλλως οι δημοσιονομικοί στόχοι του αριθμητικού περιορισμού του προσωπικού του δημοσίου επρόκειτο να **καλυφθούν από τους φυσικούς ρυθμούς αποχωρήσεων.** Έτσι, το νομιμοποιητικό επιχείρημα **της εξοικονόμησης πόρων** υποκαταστάθηκε από εκείνο

¹ Βλ. Γνώμη της Ο.Κ.Ε. νο 300 επί του Σχεδίου Νόμου «Διοικητικές Απλουστεύσεις - Καταργήσεις, Συγχωνεύσεις Νομικών Προσώπων και Υπηρεσιών του Δημοσίου Τομέα - Τροποποίηση διατάξεων Π.Δ. 318/1992 (Α 161) και λοιπές ρυθμίσεις» (Φεβρουάριος 2014)

της **ποιοτικής αναβάθμισης** του ανθρώπινου δυναμικού και οδήγησε στην αρχή της αντικατάστασης όλων των απολυομένων με νέες προσλήψεις.

Η εξέλιξη αυτή **εξάλειψε την νομιμοποιητική βάση της απομάκρυνσης προσωπικού με μεθόδους οριζοντίων καταργήσεων οργανικών θέσεων**. Συνιστά λοιπόν **αποκατάσταση δυσμενούς και αναιτιολόγητης διακριτικής μεταχείρισης** η επαναφορά του προσωπικού κλάδων ή δομών που καταργήθηκαν **χωρίς ουσιαστική αξιολόγηση με κριτήρια αποτελεσματικότητας και αποδοτικότητας**.

Το γεγονός ότι το προσωπικό που επανέρχεται εντάσσεται σε πρόγραμμα εθελοντικής κινητικότητας προκειμένου να καλυφθούν ειδικώς αιτιολογημένες ανάγκες των δημοσίων φορέων σε προσωπικό, **μπορεί σε κάποιο βαθμό να συμβάλει στον εξορθολογισμό της κατανομής του ανθρώπινου δυναμικού των υπηρεσιών**.

Γ. ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Άρθρο 1

Η επιβολή του μέτρου της πολιτικής επιστράτευσης για την αντιμετώπιση απεργιών χρησιμοποιήθηκε ευρέως τα τελευταία χρόνια. Το γεγονός αυτό τραυμάτισε τις σχέσεις της Πολιτείας με τους εργαζομένους γενικότερα και τους συνδικαλιστικούς τους φορείς. Η ρητή αποσύνδεση του μέτρου της επίταξης προσωπικών υπηρεσιών από την άσκηση συνδικαλιστικών δικαιωμάτων θα παίξει σημαντικό ρόλο στην οικοδόμηση της εμπιστοσύνης μεταξύ των μερών.

Άρθρο 2

Με την προτεινομένη διάταξη εισάγεται μια διαδικασία υποβολής προτάσεων - από Ενώσεις Δικαστικών, Συγκλήτων Πανεπιστημίων που περιλαμβάνουν Νομικές Σχολές ή Τμήματα Πολιτικών ή Διοικητικών Επιστημών, Ολομέλεια Δικηγορικών Συλλόγων - για τη στελέχωση του ΑΣΕΠ και του Συνηγόρου του Πολίτη. Η διαδικασία αυτή θα συμβάλλει στην διαφάνεια μέχρι σήμερα μάλλον αδιαφανών διεργασιών.

Προτείνεται η εξής διατύπωση: *«...υποβάλλουν προτάσεις οι Ενώσεις των Δικαστικών Λειτουργών, οι Συγκλήτοι των Πανεπιστημίων και οι Συνελεύσεις των Τ.Ε.Ι. που περιλαμβάνουν Νομικές Σχολές ή Τμήματα Πολιτικών ή Διοικητικών Επιστημών...».*

Άρθρα 3-8

Προβληματισμό γεννά η απουσία διαδικασίας διαιτησίας ώστε να αποφεύγονται κατά τις συλλογικές διαπραγματεύσεις καταστάσεις όπου η μία πλευρά θα δύναται να οδηγήσει πρακτικά την διαδικασία σε αδιέξοδο και προτείνεται σχετική πρόβλεψη με τη συμβολή προσωπικοτήτων από το δικαστικό σώμα.

Άρθρο 9

Ερωτήματα γεννώνται αναφορικά με τις απωλεσθείσες αποδοχές κατά το διάστημα της αυτοδίκαιης αργίας, καθόσον από τις προτεινόμενες διατάξεις δεν προκύπτει σαφώς πρόθεση αποκατάστασης αναφορικά με τις εν λόγω αποδοχές.

Επίσης θα ήταν δυνατόν, στο πνεύμα και σχετικών δικαστικών αποφάσεων (ενδεικτικά του ΔΕφ Πειρ 30/2013 και 33/2013), να προβλεφθεί ρητώς δυνατότητα άρσης της δυνητικής αργίας για οικονομικούς και κοινωνικούς λόγους.

Άρθρο 13 παρ.2

Με την προτεινόμενη διάταξη αίρεται μια αδικία σε βάρος των δημοσίων υπαλλήλων. Η Διοίκηση, αλλά και η σχετική Επιτροπή του άρθρου 5 του Ν. 1943/91 θεωρούσαν ότι δεν δεσμεύετο η Διοίκηση, σε περιπτώσεις αιτήσεων υπαλλήλων σχετικών με την υπηρεσιακή τους κατάσταση, από τις προβλέψεις για τις προθεσμίες του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας. Δηλαδή ενώ ίσχυαν συγκεκριμένες χρονικές δεσμεύσεις για διεκπεραίωση ή ενημέρωση επί αιτημάτων ενδιαφερομένων πολιτών, η Διοίκηση και η ανωτέρω Επιτροπή με τις αποφάσεις της θεωρούσαν ότι δεν ίσχυε το ίδιο και για τους δημοσίους λειτουργούς, όταν αιτήσεις των σχετίζοντο με θέματα της υπηρεσιακής τους κατάσταση. Έτσι όμως η Διοίκηση παρέβλεπε ουσιαστικά ότι η ιδιότητα του πολίτη προϋπάρχει και αποτελεί προϋπόθεση για την απόκτηση της δημοσιοϋπαλληλικής. Συναφώς είχε παρέμβει και ο Συνήγορος του Πολίτη χωρίς όμως η αρμόδιες υπηρεσίες να αλλάξουν την προβληματική τακτική τους. Η ρητή αναφορά της προτεινόμενης διάταξης θα διευκολύνει μεγάλο αριθμό δημοσίων υπαλλήλων να έχουν έγκαιρη διεκπεραίωση ή έγκαιρη ενημέρωση για αιτήσεις τους, που αφορούν την υπηρεσιακή τους κατάσταση.

Άρθρο 15

Η πρωτοβουλία για την ύπαρξη μίας ενιαίας εργασιακής σχέσεως στο Δημόσιο είναι εξαιρετικά σημαντική, έχει μηδενικό δημοσιονομικό κόστος και σηματοδοτεί μια διαφορετική νοοτροπία στον χώρο της Δημόσιας Διοικήσεως. Το ζήτημα αυτό, ωστόσο, εμπλέκει θέματα συνταξιοδοτικής, δικαστικής φύσεως αλλά και εφάπαξ με αποτέλεσμα να χρήζει ιδιαίτερης προσοχής. Συνεπεία αυτού, θα πρέπει να προβλεφθεί (α) μεταβατική διάταξη για τυχόν εκκρεμή ένδικα βοηθήματα, που έχουν ασκήσει οι μονιμοποιούμενοι υπάλληλοι προκειμένου να διασφαλιστεί, ότι δεν

θα αντιμετωπιστούν θέματα συγκρούσεως δικαιοδοσίας (β) διάταξη, η οποία να προβλέπει την καταβολή αποζημίωσης του άρθρου 55 του π.δ. 410/1988 και στους υπαλλήλους, που θα μονιμοποιηθούν αλλά δεν θα δικαιούνται εφάπαξ λόγω μη συμπλήρωσης του κατωτάτου ορίου ασφάλισης στο Ταμείο Προνοίας. Πρέπει να σημειωθεί, ότι το ζήτημα αυτό έχει αντιμετωπιστεί νομολογιακά, μέσω αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας, οι οποίες έχουν κρίνει, ότι η εν λόγω αποζημίωση είναι προνοιακή παροχή και ως εκ τούτου πρέπει να καταβάλλεται και στους μονίμους με ασφάλιση ΙΚΑ, οι οποίοι δεν λαμβάνουν εφάπαξ βοήθημα.

Είναι σκόπιμο για την επίλυση του προβλήματος να προστεθεί στο τέλος της παραγράφου 5 διάταξη, η οποία θα προβλέπει τα εξής:

«Στο εν λόγω προσωπικό, εφόσον μέχρι την συνταξιοδότηση του δεν συμπληρώνονται οι προϋποθέσεις για την λήψη εφάπαξ βοηθήματος από το Ταμείο Προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων, καταβάλλεται η προβλεπόμενη από το άρθρο 55 του π.δ. 410/1988 αποζημίωση, η οποία υπολογίζεται επί του συνόλου των ετών υπηρεσίας αυτού».

Η εν λόγω διάταξη είναι κρίσιμη για την δίκαιη αντιμετώπιση του εν λόγω προσωπικού, το οποίο με βάση την κείμενη νομοθεσία δεν θα λάβει ούτε εφάπαξ βοήθημα ούτε και αποζημίωση. Εξάλλου, νομολογιακά το θέμα έχει αντιμετωπιστεί με αρκετές αποφάσεις των Διοικητικών Δικαστηρίων (όπως ενδεικτικώς, Σ.τ.Ε. 2760/1999, Δ.Ε.Α. 1402/2011, 1731/2010, Δ.Π.Καλαμ. 312, 327/2007), η οποία έχει κρίνει ότι η αποζημίωση του άρθρου 55 του π.δ. 410/1988 συνιστά προνοιακή παροχή, καταβάλλεται ασχέτως της καταβολής εισφορών και στις περιπτώσεις μονιμοποίησης προσωπικού, το οποίο διατήρησε ως ασφαλιστικό φορέα το ΙΚΑ, πρέπει να καταβάλλεται από τον εργοδότη, παρά την απουσία σχετικής διατάξεως.

Επιπλέον, η Ο.Κ.Ε. επισημαίνει ότι για τους εργαζόμενους που μετακινήθηκαν σε υπηρεσίες του Δημοσίου ή Ν.Π.Δ.Δ. παρά τη θέληση τους και έχασαν τη μονιμότητα επειδή οι νέες υπηρεσίες δεν έχουν θέσεις μονίμων υπαλλήλων αλλά μόνο Ι.Δ.Α.Χ., θα πρέπει να υπάρξει ρύθμιση ώστε να μπορούν, εφόσον το επιθυμούν, να μετακινηθούν σε άλλους φορείς του δημοσίου όπου να μετατρέψουν πάλι την εργασιακή τους θέση σε μόνιμη.

Τέλος, σύμφωνα με όσα έχουν ειπωθεί στη Γενική Αξιολόγηση, η Ο.Κ.Ε. είναι εκφράζει τον προβληματισμό της σχετικά στην πρόβλεψη εξαιρέσεων από τη

μετατροπή και άλλων ειδικοτήτων μόνο με την έκδοση ΚΥΑ καθώς η συγκεκριμένη διάταξη μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως «κερκόπορτα».

Άρθρο 16

Η εφαρμογή των διατάξεων για τη χρήση διαπιστευτηρίων που έχουν εκδοθεί από άλλες υπηρεσίες για την επιβεβαίωση της ταυτότητας του χρήστη αναμένεται να μειώσει την γραφειοκρατία και να έχει θετικές οικονομικές επιπτώσεις.

Αναφορικά, όμως, με την κάρτα του πολίτη θα ήταν χρήσιμο να εξετασθεί η εφαρμογή της κάτω από το πρίσμα του κόστους και του οφέλους του πιλοτικού αυτού μέτρου, και λαμβάνοντας υπόψη επίσης τις εντάσεις που προκάλεσε στο παρελθόν το θέμα των ταυτοτήτων.

Άρθρα 17-19

Η εφαρμογή των προτεινομένων διατάξεων θα μειώσει την γραφειοκρατία και θα διευκολύνει τις συναλλαγές των πολιτών με τις αρχές. Η εμπειρία που θα αποκτηθεί από την εφαρμογή των σχετικών απλουστεύσεων και των συνεπαγομένων επιταχύνσεων των διοικητικών διαδικασιών αναμένεται, όπως έχει συμβεί και στο παρελθόν, να προκαλέσουν προτάσεις και για περαιτέρω απλουστεύσεις των σχετικών διαδικασιών.

Άρθρο 20

Δεδομένου, ότι υφίστανται αρκετοί υπάλληλοι, που έχουν κερδίσει αποφάσεις τακτικών αγωγών και υπηρετούν βάσει αυτών, κρίσιμο θα ήταν να περιληφθούν και αυτοί στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 22

Προβληματισμό προκαλεί η συγκρότηση των Τριμελών Επιτροπών και ειδικότερα η δυνατότητα συμμετοχής στελεχών με αρμοδιότητες διαφορετικές του αντικειμένου των Επιτροπών. Προτείνεται η επεξεργασία των αιτήσεων των ενδιαφερομένων αποκλειστικά από στελέχη των καθ' ύλην αρμοδίων μονάδων για την οργανωτική πολιτική των δημοσίων υπηρεσιών και για την πολιτική για το ανθρώπινο δυναμικό τους.

Άρθρα 23-24

Η διατύπωση των δυο αυτών άρθρων καταλείπει περιθώρια διαφορετικής προσέγγισης αναφορικά με το προσωπικών των Υπουργείων, που τέθηκε σε διαθεσιμότητα κατ' εφαρμογή του άρθρου 90 και 91 του ν.4172/2014 αλλά πάντοτε δυνάμει υπουργικών αποφάσεων, που κατήγγησαν το σύνολο ή μέρος κλάδων υπηρετούντων μονίμων και ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου υπαλλήλων. Θα πρέπει να καταστεί σαφές, δεδομένου, ότι μιλάμε για τεράστιο αριθμό υπαλλήλων, περίπου 13.000 εκ των οποίων μόλις 600 έχουν περιληφθεί σε πίνακες κινητικότητας, ότι οι δύο ως άνω διατάξεις αφορούν και το προσωπικό αυτό. Λόγω της σπουδαιότητας του θέματος η διάταξη για το προσωπικό αυτό θα πρέπει να είναι σαφής, δεδομένου μάλιστα, ότι στην περίπτωση των Πανεπιστημίων, που η διαθεσιμότητα του προσωπικού έλαβε χώρα με τον ίδιο τρόπο, υπάρχει ρητή διάταξη. Πρέπει δεν να σημειωθεί, ότι η διατύπωση του άρθρου 23 είναι τόσο νεφελώδης, που τελικώς καθίσταται δύσκολη η εφαρμογή της.

Άρθρο 28

Αναφορικά με τις εισαγωγικές εξετάσεις στην Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης θεωρείται ιδιαίτερα θετική η επαναφορά της γραπτής και προφορικής εξέτασης στον «Φάκελο Επίκαιρου Θέματος», καθόσον θα συμβάλλει στο να διακριθούν οι ιδιαίτερες συνθετικές, αναλυτικές, αλλά και κριτικές ικανότητες των υποψηφίων.

Επίσης θα πρέπει να σημειωθεί ότι σε εξετάσεις τόσο υψηλού επιπέδου δεν νοείται εξέταση με ερωτήσεις πολλαπλών επιλογών (βλ. περ. α' της παρ. 10) χωρίς ταυτόχρονα να προβλέπεται αρνητική βαθμολόγηση σε περίπτωση λανθασμένης απάντησης.